

Cunoscut critic teatral, Ludmila Patlanjogu a absolvit secția Teatrologie-Filmologie a Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică. A colaborat la cele mai importante publicații culturale din România, precum și la emisiuni de specialitate la radio și televiziune. Autoarea a volumului monografic "Viața în roz cu Clody Bertola", editura Humanitas, 1997, pentru care a obținut Premiul Criticii. Tot Domnia sa și-a pus semnătura pe o carte fascinantă "Regele scamator - Ștefan Iordache", apărută la Editura Nemira, București. Fără îndoială că urmărindu-i evoluția actricească, dând viață, cu același har divin, unor personaje neînsemnate sau altora emblematice, Ștefan Iordache a cucerit-o, ispitind-o să-l cunoască, nu doar de pe scenă ci și în viața cotidiană. Modul în care i-a dat viață pe scenă lui Raskolnikov din capodopera scriitorului rus Dostoievski "Crimă și pedeapsă" sau Regelui din "Viziuni flamande", experiențe teatrale totale, care-i angajau ființa până la limita de a o pune în pericol, a determinat-o pe doamna critic teatral să-și dea seama că se află în fața unui actor de geniu. Autoarea ne dezvăluie dificultățile cărora a trebuit să le facă față, pentru ca, luminând meandrele sufletului unui inegalabil artist și om de o rară profunzime și frumusețe morală să ni-l aducă apoi, în pagini de carte, nu numai în casele noastre dar și în suflete. Acest

“Rege scamator”, care, dacă ar fi împlinit dorința tatălui său, oltean din Calafat, edificat asupra a ceea ce ar fi trebuit să fie reușita în viață, Ștefan Iordache ar fi trebuit să ajungă medic. Autoarea mărturisește: “Când l-am cunoscut, peste ani, am descoperit un om cu o inimă caldă și un cap rece. Un artist cu multe ascunzișuri, cu un labirint interior foarte special, greu de definit.

Un actor ce nu poate fi disecat nici măcar de prieteni sau parteneri. I-am stat în preajmă adesea. Știe să se uite la un copil, la o femeie, la o floare, să trăiască fericit într-o curte cu iarbă și pomi. Caută să privească viața și oamenii altfel, se închide repede când nu-i place un lucru. Când se deschide, ochii, felul cum râde, te urmăresc. Are un rictus fermecător, numai al lui. Obsedat de singurătatea sa, are nevoie disperată de solidaritate și prietenie, care dau preț acestei solitudini aproape viscereale. Uneori este greu de înțeles și de suportat”. Aflu cu satisfacție că are prieteni, inclusiv între ofițerii din M.A.I. Unul dintre aceștia, pe care-l prețuiește mult este chestorul principal Aurel Neagu, la vremea aceea Inspector General al Poliției de Frontieră. Admirația și prețuirea sunt reciproce. Edificator, acest fragment din confesiunea chestorului, cuprinsă în volum: “... Am absolvit Facultatea de Drept și Școala Militară de Ofițeri, dar una dintre dorințele mele ascunse a fost să devin actor. Mă bătea gândul ăsta din liceu. Ștefan mi-a redeschis o lume pe care o purtam în mine. Și pe el îl atrăgea profesiunea mea. Mi-a spus că iubește militarii. Am descoperit în el un mare patriot. Pentru el, important e că trăim aici și să facem împreună ceva pentru această țară. Judecata lui, extrem de tăioasă față de evenimentele care se petrec în societatea noastră confuză, îmi dă de gândit... avem în comun un sentiment de generație, aceea a anilor '60, care a acumulat imens și a dat României valori, de multe ori, cu mari sacrificii. Ștefan e un magnet pe scenă, dar și în viață. Eu îi spun mereu: <<Tu ești Generalul. Un General mult mai mare decât mine, prin arta ta>>”. Numeroase fotografii, prezente în volum, cuprind scene din viața de familie, cu prieteni, secvențe din piesele în care a jucat marele actor, bibliografia activității sale. Sinceritatea și talentul cu care a fost zămislită această carte, fac din ea, un autentic eveniment editorial și cultural de excepție.

ROMÂNĂ

Geo Călugăru
*Independența
prin Cultură*